

“మధురమైన పిల్లలారా - గతి - సద్గతులనిచ్చే తండ్రిమతము లేక సలహా అన్నింటికంటే

భిన్నమైనది, అందుకే మీ గతి-మతి మీకే తెలుసు (తేలీ గత్మత్ తుఖ్ఖీజానో.....) అనే

గాయనముంచి, వారు స్వయంగా తమ మతమును తామే ఆస్థారు ”

ప్రశ్న:- బ్రహ్మకుమారీ - కుమారులు అని పిలవబడేందుకు అధికారులు(అర్హత కలిగినవారు) ఎవరు? వారి స్వభావము ఎలా ఉంటుంది? **జవాబు:-** తండ్రి సమానంగా ఎవరైతే మధురంగా, ప్రియంగా ఉంటారో, ఎప్పుడూ అభిప్రాయ భేదములోకి రారో, వారే బ్రహ్మకుమార - కుమారీలని పిలవబడేందుకు అధికారులు. బి.కె.ల స్వభావము చాలా చాలా మధురంగా ఉండాలి. ఆంతర్యములో కొద్దిగా కూడా చేదు స్వభావము అనగా దేహాభిమానము ఉండరాదు.

పాట:- ఓం నమః శివాయ,.....

ఓంశాంతి. అన్ని సేవాకేంద్రాలలోని కంటిపాపలకు(ప్రకాశించే రత్నాలకు) అనంతమైన తండ్రి అర్థం చేయిస్తున్నారు. సేవాకేంద్రాలలో ఉన్న పిల్లలు తండ్రి ఏదైతే అర్థము చేయిస్తున్నారో దానిని వినగలరు, అర్థము చేసుకోగలరు. ఈ ప్రపంచములో ప్రతి ఒక్కరికి పరస్పరములో ఏహ్య భావన, ద్వేషము(నఫరత్) ఉంది. తెల్లవారికి నల్లవారి పైన సఫరత్ (ఏహ్యభావము, ద్వేషము) ఉంటుంది. వీరిని మా గ్రామము నుండి వెలివేయాలి అన్నంత ద్వేషముంటుంది. ఇప్పుడు అనేక ధర్మాల వారున్నారు. అందరూ పరస్పరము పోట్లాడుకుంటూ మనస్పర్థలతో జీవిస్తున్నారు. ఈ రాజ్యమే రావణ రాజ్యము. ఇప్పుడు ఈ రాజ్యము అంతము కానున్నది. మనుష్యులు ఓ పతితపావనా, దుఃఖహర్తా - సుఖకర్తా, ఓ ముక్తిదాతా! రండి, అని పిలుస్తూ ఉంటారు కాని వారెవరో ఎవ్వరికీ తెలియదు. దుఃఖమైతే అందరికీ ఉంది. దీనిని స్వర్గమని అనరని అందరి బుద్ధికి తెలుసు. అందరికీ స్వర్గమే గుర్తుకు వస్తుంది అనగా ఇప్పుడిది తప్పకుండా నరకమే కదా. ఒకప్పుడు నూతన ప్రపంచముండేది, ఇప్పుడు మళ్ళీ శాంతి తర్వాత సుఖమయ ప్రపంచము తప్పకుండా వస్తుంది. అచ్చట ఈ దుఃఖధామానికి నామ-రూపాలు కూడా ఉండవు. ఇప్పుడు సుఖ-శాంతులకు నామ-రూపాలు లేనే లేవు. 5 వేల సంవత్సరాల క్రితము సుఖధామముండేది, మిగిలిన ఆత్మలన్నీ శాంతిధామములో ఉండేవి. ఇది కూడా ఇప్పుడు పరమపిత పరమాత్మ అర్థం చేయించినప్పుడు మీకు తెలిసింది. నీకు ఆ ఈశ్వరుడే తెలివినీవ్వాలి, మంచి బుద్ధినివ్వాలి అని కూడా అంటారు. అంతేగాని బ్రహ్మ-విష్ణు-శంకరులు మీకు మంచి బుద్ధిని ఇవ్వాలి అని అనరు. ఈశ్వరుని పేరే తల్పుకుంటారు. కావున ఆ ఈశ్వరుడు ఎవరో తప్పకుండా ఉన్నాడని అర్థమవుతుంది. ఈ సమయములో ఈశ్వరుడే మతమునిచ్చి ఉంటారు. అది కూడా సాకారములోనే వచ్చి ఇచ్చి ఉంటారు. శ్రీమత్ భగవానువాచ అని వ్రాసి ఉన్నారు. కేవలం పేరు మాత్రము కృష్ణుడిది వేసేవారు. వాస్తవానికి ఇది నిరాకార భగవానుని మతము. కావున తప్పకుండా నూతన ప్రపంచ స్థాపన జరిగి ఉంటుంది. భగవంతుడైతే మొత్తము ప్రపంచమంతా తిరిగి ఉండరు కదా? అలాగే మొత్తము ప్రపంచమంతా వారి వద్దకు కూడా రాలేదు కదా. భగవంతుడు అందరి వద్దకు వెళ్ళలేరు. అలాగే అందరూ పరమాత్ముని సన్ముఖములోకి కూడా రాలేరు. లెక్కలేనంత మనుష్యులున్నారు. ఎవరైనా గొప్ప వ్యక్తి వచ్చినప్పుడు వారిని కూడా అందరూ చూడలేరు కదా. ఇంతమంది మనుష్యులకు తండ్రి వచ్చి గతి-సద్గతులను ఇస్తున్నారు. శాంతిధామము వేరు. సుఖధామము వేరు. సుఖధామంలో అశాంతి ఉండదు, దుఃఖధామంలో శాంతి ఉండదు. ఈ విషయాలన్నీ ఏ శాస్త్రాలలోనూ లేవు. ఆ తండ్రి స్వయంగా అర్థం చేయిస్తున్నారు. భగవంతుని జ్ఞానసాగరులని అంటారు. వారు సర్వమూ తెలిసినవారని కూడా అంటారు. వారి గతి, సద్గతులనిచ్చే మతము అన్నిటికంటే భిన్నమైనది. ఓ ప్రభూ, మీ గతి-మతి మీకు మాత్రమే తెలుసు అని పాట కూడా పాడారు. మీరు తెలిపినప్పుడు మాత్రమే మేము తెలుసుకోగలము. అందువలన వారు తప్పకుండా రావలసి వస్తుంది. లేకుంటే సద్గతిని ఎలా ఇస్తారు? వారు సర్వుల సద్గతిదాత, సర్వుల తండ్రి. మనమంతా పరస్పరము భాయీ-భాయీ(సోదరులము) అంతేకాని అందరూ తండ్రులే తండ్రులు కారు. ఇది అర్థము చేసుకోవలసిన విషయము, కాని ఆసురీ మతమువారు ఏదైతే

వినిపించారో అదంతా అంగీకరిస్తూ పోయారు. అందరూ ఇప్పుడు అసురీ మతానికి అధీనులై ఉన్నారు. మీ వద్ద ఇప్పుడు ఎంతో ప్రకాశముంది. ఎంతటి ఉన్నతమైన సద్గతిని పొందుకున్న లక్ష్మీనారాయణులలో కూడా ఈ జ్ఞానముండదు. త్రికాలదర్శులైన ఈ తండ్రి ద్వారా వారు ఈ రాజ్యాన్ని పొందారు. తండ్రి వచ్చి ఎవరిని త్రికాలదర్శులుగా తయారు చేస్తారు? తప్పకుండా పిల్లలనే తయారు చేస్తారు. మొదట స్వంత పిల్లలకు నేర్పిస్తారు, తర్వాత వారి ద్వారా ఇతరులు నేర్చుకుంటారు. తండ్రి పెద్ద కుమారుడు ఈ బ్రహ్మ బ్రాహ్మణులైన మీరంతా ఈ బ్రహ్మ పిల్లలు. విష్ణు పిల్లలు లేక శంకరుని పిల్లలు అని అనరు. ప్రజాపిత బ్రహ్మ అని గాయనముంది. అందువలన ఈ బ్రహ్మ కూడా తండ్రియే. శివుడు కూడా తండ్రియే. ఇరువురూ తండ్రులే. తప్పకుండా బ్రహ్మ ద్వారానే సృష్టిని రచిస్తారు. బ్రహ్మ ద్వారా బ్రాహ్మణుల స్థాపన జరిగిందని గాయనము కూడా ఉంది. ఇప్పుడు మనుష్యుల ధర్మాలు అనేకమున్నాయి. ఒకప్పుడు మానవులందరి ధర్మము ఒక్కటిగానే ఉండేది. ఈ విషయాలన్నీ మానవులకు సంబంధించినవి, జంతువులకు సంబంధించిన విషయాలు కాజాలవు. ఎవరైనా వస్తే వారిని మొట్టమొదట పతితపావనుడు ఎవరు? అని అడగమని తండ్రి వివరించారు. పరమపిత పరమాత్మయో? లేక గంగా జలమా? ఏదో ఒకటి నిశ్చయము చేసుకోండి. అప్పుడు ఇన్ని మేళాలకు మొదలైన వాటికి వెళ్ళి భ్రమించడం నుండి విడుదలవుతారు. ఓ పతితపావనా! అన్నప్పుడు బుద్ధి పైకి పోతుంది. పతితపావని అని గంగను అంటే బుద్ధి నీటి పైకి వెళ్తుంది. జ్ఞానామృతము అనే పేరు విన్నందున గంగా జలాన్ని అమృతమని భావిస్తారు. అందువలన అన్నిటికంటే ఇది ముఖ్యమైన ప్రశ్న.

బాబా అనేక యుక్తులు తెలుపుతారు. అయితే ఈ యుక్తులు ఎవరికైనా గుర్తుండాలి కదా. విన్నవారు చాలా ప్రభావితమయ్యారని పిల్లలు వ్రాస్తారు కాని వాస్తవానికి వారి బుద్ధిలో ఏమియూ కూర్చోలేదు. బ్రహ్మకుమారీలు మంచి దారి చూపిస్తారని మాత్రము అర్థము చేసుకుంటారు. ఇంటికి పోతూనే అంతా సమాప్తమైపోతుంది. అందువలన ప్రదర్శనీలోనికి వచ్చినప్పుడు ఒక్కొక్క విషయము పై మంచి రీతిగా అర్థము చేయించి వ్రాయించుకోవాలి. వేలాది మంది వస్తారు. ఎవరి బుద్ధిలోనూ ఒక్క మాటైనా కూర్చోదు. ఈ ముఖ్యమైన విషయాల పై నేను ఉపన్యసించాను అని ఎవ్వరూ బాబా వద్దకు సమాచారాన్ని పంపరు. ఇది పాఠశాల. టీచరు అడిగినప్పుడు విద్యార్థులు జవాబు ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. మీరు టీచరై అడిగితే వారు జవాబిస్తారు, పిల్లలు చాలా సంతోషిస్తారు. పిల్లలైన మీరు దిగజారేకళ, పైకి ఎక్కే కళను గురించి కూడా అర్థం చేయిస్తారు. కొంతమంది ముక్తిలోకి, కొంతమంది జీవన్ముక్తిలోకి వెళ్తారు. అందరికీ మేలు జరుగుతుంది. అందరికీ ఉన్నతమయ్యే కళ జరుగుతుంది, అందరూ పైకి వెళ్ళిపోతారు. మళ్ళీ ఆ సతోప్రధాన సత్యయుగములోని వారు తమోప్రధానమై క్రిందకు వచ్చే తీరాలి. అందువలన ద్వాపరయుగము నుండి క్రిందకు దిగేకళ అవుతుందని కూడా చూపించాలి. ఉన్నతమయ్యే కళ, అవనతి అయ్యే కళల పైడ్లు కూడా ఉన్నాయి, కాని పిల్లలు అర్థం చేయించరు. ప్రతీ విషయము గురించి అడగాలి. ఇది చదువు. టీచరై కూర్చోవాలి, అంతేకాని ఉపన్యాసము చేశాను, స్టేజి సెక్రటరీగా అయ్యాను మొదలైన విషయాలన్నీ సాధారణమైనవి. ఇచ్చట ప్రతీ విషయాన్ని అడగాలి. సర్వుల సద్గతిదాత, పతిత పావనుడైన తండ్రి ఒక్కరేనా లేక సర్వవ్యాపియా ? సర్వవ్యాపి అయినట్లైతే వారు తండ్రి ఎలా అవుతారు? ఇప్పుడు చెప్పండి - పతితపావనుడు, జ్ఞాన సాగరుడు, గీతా భగవానుడా? లేక కృష్ణుడా? భగవంతుడని ఎవరిని అంటారు? తప్పకుండా నిరాకారుడినే అంటారు కదా. ఈ విషయం ద్వారా (లేక్క ద్వారా) గీత ఖండనమై పోయింది. సర్వ శాస్త్రాలకు తల్లి - తండ్రి అయిన గీత ఖండితమైనప్పుడు మిగిలిన శాస్త్రాలన్నీ ఖండితమైపోయాయి. మీరు ఈ ప్రపంచమంతా అసత్యమని, అందరూ రాతి బుద్ధి గలవారిగా ఉన్నారని మీరు ఋజువు చేసి తెలపండి. సత్యయుగములో పారసబుద్ధి గలవారిగా ఉంటారు. ఇప్పుడు రాతిబుద్ధి గలవారిగా ఉన్నారు. అందుకే తండ్రి వచ్చి పారసబుద్ధి గలవారిగా తయారు చేస్తున్నారు. ఎవరైతే పారసబుద్ధి గలవారిగా ఉండినారో వారే క్రిందికి దిగుతూ దిగుతూ ఇప్పుడు రాతిబుద్ధి గలవారిగా అయిపోయారు. ఇది సృష్టికి కూడా అంతిమ సమయము. మధ్య సమయములో ఉన్నవారిని తుచ్చబుద్ధి లేక తమోప్రధానులని అనలేము. చివరి సమయములో అందరూ తమోప్రధానంగా అవుతారు. క్రైస్తవ ధర్మము వచ్చినప్పుడు ప్రారంభములో వారిని తమోప్రధానమని అనరు.

వారు కూడా సతో, రజో, తమోలను దాటాల్సిందే. ఈ సమయములో మొత్తం వృక్షమంతా శిథిలావస్థలో ఉంది. ఇది వినాశనము అవ్వనున్నది. దీని పై మంచి రీతిగా ఉపన్యసించాలి. అంతేగాని నోటికి ఏది వస్తే అది మాట్లాడడము కాదు. పెద్ద పెద్ద అక్షరాలలో ఈ చిక్కు ప్రశ్నను వ్రాసి పెట్టండి. గీతా భగవానుడు పునర్జన్మ రహితుడైన, జ్ఞానసాగర పరమపిత పరమాత్మయా? లేక శ్రీ కృష్ణుడా? స్వయం భగవంతుడే గీతను రచించి పతితులను పావనంగా తయారుచేశాడు అన్నది అందరూ చదవగలరు. అందరూ వారినే స్మృతి చేస్తారు. కృష్ణుని ఆత్మ కూడా ఇప్పుడు పావనంగా అవుతోంది. కాని ఈ విషయాన్ని ఎవ్వరూ అనుకోవడము లేదు. 5 వికారాల గురించి ఎంతగానో మాట్లాడ్తారు(డయలాగ్). ఇప్పుడు విహంగ మార్గ సేవ చేయాలి. స్వయం నేనే తెలివిగలవాడనని భావిస్తారు. కాని తెలివిగలవారుగా అప్పుడే ఎలా అవుతారో ఆలోచించండి. ఇంతవరకు కచ్చా(అపక్వము)గానే ఉన్నారు. ప్రతి ఒక్క వ్యాపారికి, ప్రతి ఒక్క ధర్మము వారికి మీరు వేరు వేరుగా ఆహ్వానమునివ్వాలి. రామకృష్ణ మఠము వారికి చాలా పెద్ద భవన(మఠ)ముంది. హరిజనులకు కూడా ఒక అసోసియేషన్ ఉంది. వారిలో కూడా ముఖ్యమైన వారందరికీ నిమంత్రణమిచ్చి(ఆహ్వానమిచ్చి) పిలవాలి. ఇటువంటి పని చేయువారు ఎవరో ఒకరు ఉండాలి. వారు ఈ పనిలో నిమగ్నమై ఉండాలి. పరస్పరము సంప్రదించుకుని సలహాలు తీసుకోవాలి. తండ్రి శ్రీమతమునిస్తున్నారు - ముఖ్యంగా మాతలైన మీరు సవాలు(ఛాలెంజి) చేయాలి. ముఖ్యంగా లోతైన విషయాల గురించి మాట్లాడాలి. మాతలైన మీరు బాగా లెక్కార్(గర్జన) చేయాలి, బలహీనంగా అవ్వరాదు. కాని చాలా మంది బ్రాహ్మణులకు పరస్పరములో సరిపోదు. బేదాభిప్రాయాల కారణంగా పరస్పరము కనీసము మాట్లాడను కూడా మాట్లాడుకోరు. దేహాభిమానము చాలా ఎక్కువగా ఉంది. రామరాజ్యములోకి వెళ్ళాలంటే అర్హులుగా అవ్వాలి కదా. ఇది ఈశ్వరీయ రాజ్యము, ఇందులో ఆసురీ స్వభావము గలవారు నిలువజాలరు. బి.కెలనిపించుకునే హక్కు కూడా వారికి లేదు. తండ్రి ఎంతో మధురమైనవారు, ప్రియమైనవారు. ఇప్పుడు మీరు బాబా సమానంగా తయారవ్వాలి. కొంతమంది పిల్లలు చాలా కటువుగా, చేదుగా ఉంటారు. తండ్రి వారిని అడవి ముళ్ళు అని అంటున్నారు. అందువలన ఒక్కొక్క విషయము గురించి బాగా అడిగిన తర్వాత వ్రాయించాలి. పతితపావనుడు పరమాత్మయా? లేక గంగయా? సర్వుల సద్గతిదాత పరమపిత పరమాత్మయా? లేక నీటి గంగయా? ఇటువంటి చిత్రాలు తయారు చేయాలి. ప్రొజెక్టర్లో కూడా ఇటువంటి చిక్కు ప్రశ్నలు చూపవచ్చు. ఇప్పుడు గీతా భగవానుడెవరో నిర్ణయించండి. తండ్రి ఆదేశాలనిస్తూ ఉంటారు. మొదట మూల(ముఖ్యమైన) విషయాన్ని ఋజువు చేయండి. అల్ఫ్(తండ్రి)ను తెలుసుకుంటే అన్నీ తెలుసుకుంటారు. బీజమును తెలుసుకోవడం ద్వారా వృక్షమంతా తెలుసుకుంటారు. పిల్లలైన మీరు చాలా శ్రమ చేయాలి. కేవలం బి.కెలు చాలా మంచి సేవ చేస్తున్నారని అంటారు, మనుష్యులు లాభము పొందాలని కూడా అంటారు, కానీ ఒక్కరు కూడా రారు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాపదాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మూర్నింగ్

ధారణ కొరకు ముఖ్యసారము:-

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రినమస్తే.

1. పరస్పరము సంప్రదించుకుని, సలహాలిచ్చిపుచ్చుకుని విహంగమార్గపు సేవ చేయాలి. అభిప్రాయ భేదాలు ఎప్పుడూ ఉండరాదు.
2. టీచర్లుగా అయ్యి అందరికీ అల్ఫ్(తండ్రి) పరిచయమునివ్వాలి. ఉన్నతమయ్యే కళ, అవనతి చెందే కళల రహస్యాన్ని అర్థం చేయించాలి. జ్ఞానములో చిక్కు ప్రశ్నలు(ఆలోచనలను కలిగించు పజిల్ వంటివి) అడుగుచూ సత్యతను ఋజువు చేయాలి.

వరదానము:- “ “ యజమానిని ” అను స్మృతి ద్వారా పరవశ స్థితిని

సమాప్తము చేసే సదా సమర్థ భవ ”

ఎవరైతే సదా యజమాని(మాలిక్ పన్) స్థితిలో స్థితమై ఉంటారో, వారి సంకల్పాలు వారి ఆజ్ఞానుసారమే నడుస్తాయి. మనసు దాని యజమానిని పరవశము చేయజాలదు. బ్రాహ్మణ ఆత్మలు ఎప్పుడూ తమ బలహీన స్వభావ-సంస్కారాలకు వశమవ్వజాలరు. ఎప్పుడైతే స్వభావమనే శబ్దము వచ్చినప్పుడు, స్వభావము అనగా స్వయం పట్ల మరియు అందరి పట్ల ఆత్మిక భావము - ఈ శ్రేష్ఠమైన అర్థములో స్థిరమవ్వండి. ఎప్పుడైతే సంస్కారమనే శబ్దము వచ్చినప్పుడు మీ అనాది మరియు ఆది సంస్కారాలను స్మృతిలోకి తీసుకురండి. అప్పుడు సమర్థులైపోతారు. పరవశ స్థితి సమాప్తమైపోతుంది.

నోగర్స్ :- “ ఏరీదానాల శక్తిని జమ చేసుకుంటే ఏరిస్థితులనే అగ్ని కూడా నీటి వలె అయిపోతుంది ”

మాతేశ్వరిగాలి అమూల్యమైన మహావాక్యాలు

1) ‘ ఓం’ అని అనేకసార్లు పలకండి అనగా ‘ఓం’ ను జపించండి. ఇంతకుముందు మనము ‘ఓం’ అను శబ్దాన్ని పలికేటప్పుడు దాని అర్థము మనకు తెలియదు. ఓం అని నోటితో ఉచ్చరించడము కాదని, కేవలం ఓం అని అంటూ ఉంటే దాని వలన జీవితములో ఏ లాభమూ లేదని మనకు అప్పుడు తెలియదు. కాని ఓం అని ఉచ్చరించినప్పుడు దాని అర్థ స్వరూపంలో స్థితమవ్వడం. దాని అర్థము తెలుసుకున్నందున మనుష్యులకు ఆ శాంతి ప్రాప్తిస్తుంది. ఇప్పుడు మనుష్యులైతే మాకు శాంతి ప్రాప్తించాలని తప్పకుండా కోరుకుంటారు. శాంతి స్థాపన కొరకు చాలా సమ్మేళనాలు జరుపుతూ ఉంటారు. కాని రిజల్టు ఎలా కనిపిస్తోందంటే ఇంకా అశాంతి ఎక్కువై అది దుఃఖానికి కారణమౌతూ ఉంది. అందుకు ముఖ్య కారణమేమంటే మనుష్యాత్మలు ఎంతవరకు 5 వికారాలను నష్టము చేయలేదో అంతవరకు ప్రపంచములో శాంతి బహుశా స్థాపన అవ్వజాలదు. కనుక మొదట ప్రతి మనిషి తన 5 వికారాలను వశపరచుకొని తన ఆత్మ సంబంధాన్ని పరమాత్మతో జోడించాలి. అప్పుడే శాంతి స్థాపనవుతుంది. కనుక మనుష్యులు స్వయాన్ని నాలోని 5 వికారాలను సమాప్తము చేశానా? వాటిని జయించేందుకు ప్రయత్నము చేశానా? అని ప్రశ్నించుకోవాలి. ఒకవేళ ఎవరైనా మేము మాలోని 5 వికారాలను ఎలా వశపరచుకోవాలి అని అడుగుతే వారికి మొదట ఈ పద్ధతి తెలపబడుతుంది. వాటికి మొదట జ్ఞాన యోగాల సాంబ్రాణి పొగ వేయండి. దానితో పాటు పరమపిత పరమాత్ముని మహావాక్యాలు - నాతో మీ బుద్ధి యోగాన్ని జోడించి సర్వశక్తివంతుడైన నన్ను స్మృతి చేస్తే మీలోని వికారాలు తొలగుతూ పోతాయి. ఈ సాధనను స్వయం పరమాత్మయే వచ్చి మనకు నేర్పిస్తున్నారు.

సద్గతినిచ్చే గతి - మతి పరమాత్మకు మాత్రమే తెలుసు -

మీ గతి - మతి మీకు మాత్రమే తెలుసు..... ఈ మహిమ ఎవరి స్మృతిచిహ్నంగా గానము చేస్తారు? ఎందుకంటే పరమాత్మ సద్గతినిచ్చే ఏ మతమైతే ఉందో అది వారికి మాత్రమే తెలుసు. మనుష్యులు తెలుసుకోజాలరు. మనుష్యులకు కేవలం మాకు సదా కొరకు సుఖము కావాలని కోరిక ఉంటుంది. కాని ఆ సుఖము ఎలా లభిస్తుంది? ఎంతవరకు మనుష్యులు తమలోని 5 వికారాలను భస్మము చేసి కర్మలను అకర్మలుగా చేసుకోరో అంతవరకు ఆ సుఖము లభించజాలదు. ఎందుకంటే కర్మ, అకర్మ, వికర్మల గతి చాలా లోతైనది. ఒక్క పరమాత్మ తప్ప వేరే ఏ మనుష్యాత్మ దాని గతిని తెలుసుకోలేదు. ఇప్పుడు ఎంతవరకు పరమాత్మ వచ్చి ఆ గతి(విధానాన్ని) వినిపించరో అంతవరకు మనుష్యులకు జీవన్ముక్తి ప్రాప్తింపజాలదు. అందువలన మనుష్యులు మీ గతి - మతి మీకే తెలుసు అని అంటారు. మనుష్యులకు సద్గతినిచ్చే మతము ఆ పరమాత్మ వద్ద ఉంది. కర్మలను అకర్మలుగా ఎలా చేయాలో ఆ శిక్షణనిచ్చే కర్తవ్యము పరమాత్మది. మనుష్యులకు ఈ జ్ఞానము లేదు. అందువలన వారు వ్యతిరేక కార్యాలనే చేస్తూ ఉంటారు. ఇప్పుడు మనుష్యుల మొదటి కర్తవ్యము - తమ కర్మలను బాగు చేసుకోవడం(పరివర్తన చేసుకోవడం). అప్పుడే మనుష్యులు జీవితం యొక్క పూర్తి లాభాన్ని పొందగలరు.